

Sygn. akt II AKa 416/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2015 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Bogusław Tocicki
Sędziowie:	SSA Tadeusz Kielbowicz SSA Andrzej Kot (spr.)
Protokolant:	Beata Sienica

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Marka Ratajczyka

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2015 r.

sprawy **K. T.**

oskarżonego z art. 310 § 1 i § 3 kk

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 12 listopada 2014 r. sygn. akt III K 53/14

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego K. T. w ten sposób, że obniża wymierzoną mu karę pozbawienia wolności do roku i 8 (ośmiu) miesięcy i jej wykonanie na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesza na okres próby 4 (czterech) lat;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. 600 zł tytułem kosztów nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz 138 zł tytułem zwrotu VAT;

IV. zasądza od oskarżonego K. T. na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym w wysokości 758 zł i wymierza mu opłatę za obie instancje w wysokości 300 zł.

UZASADNIENIE

K. T. został oskarżony o to, że:

w dniu 12 listopada 2013r. w K., pow. K., woj. (...), podrobił 4 sztuki banknotów polskich, w tym 3 sztuki banknotów o nominale 10 zł i numeracji (...) i 1 banknot o nominale 20 zł i numeracji (...) poprzez ich zeskanowanie i wydrukowanie, tj. o przestępstwo z art. 310 § 1 kk.

Sąd Okręgowy w Opolu wyrokiem z dnia 12 listopada 2014 r. sygn. akt III K 53/14:

1. Uznał K. T. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, przy czym przyjął, iż czyn ten to wypadek mniejszej wagi, tj. przestępstwa z art. 310 § 1 i § 3 kk i za to na podstawie art. 310 § 1 i § 3 kk w zw. z art. 60 § 1 kk i art. 60 § 6 pkt 2 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.
2. Na podstawie art. 316 § 1 kk orzekł przepadek podrobionych pieniędzy w postaci 3 sztuk banknotów o nominale 10 zł i numeracji (...) i 1 banknotu o nominale 20 zł i numeracji (...), drukarki H. D., opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr 15/14 pod pozycją 1, 2 i 4.
3. Na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazał zwrócić K. M. komputer stacjonarny C., opisany w wykazie dowodów rzeczowych nr 15/14 pod pozycją 3.
4. Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. - Kancelaria Adwokacka w O. - kwotę 875,60 złotych wraz z podatkiem VAT tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu.
5. Na podstawie art. 627 kpk oraz art. 2 Ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego K. T. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.675,55 (jeden tysiąc sześćset siedemdziesiąt pięć 55/100) złotych tytułem poniesionych przez Skarb Państwa wydatków oraz 300 (trzysta) złotych tytułem opłaty sądowej.

Od powyższego wyroku apelację wywiódł obrońca oskarżonego zarzucając rażącą niewspółmierność orzeczonej w pkt 1 części dyspozytywnej kary.

Na zasadzie art. 427 §1 oraz art. 437 § 2 k.p.k. wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez wymierzenie oskarżonemu w pkt 1 wyroku kary 2 lat pozbawienia wolności przy zastosowaniu instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności na 5 letni okres próby.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Ma rację sąd pierwszej instancji poddając w wątpliwość czy dotychczasowa droga życiowa oskarżonego (wielokrotna karalność) daje podstawy do wysnucia wobec niego dodatniej prognozy kryminologicznej. Jest to ocena trafna, ale wgląd na stopień winy oskarżonego uniemożliwia wymierzenie mu bezwzględnej kary pozbawienia wolności.

Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 53 k.k. Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy. Ów stopień winy stanowi nieprzekraczalną granicę surowości kary, co określa się jako funkcję limitującą. Na stopień winy sprawcy wpływają takie okoliczności, jak poziom rozwoju intelektualnego i emocjonalnego sprawcy, stan jego wiedzy, doświadczenie, zdolności w zakresie percepcji, normalność sytuacji i okoliczności, w których sprawca działał (K. Buchała, A. Zoll: Polskie Prawo Karne, Warszawa 1997) Mylnie Sąd Okręgowy przyjmuje, że stopień zawinienia oskarżonego jest znaczny (str. 4 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Stopień niebezpieczeństwa wprowadzenia do obiegu podrobionych pieniędzy oceniono bowiem jako bardzo niski, z uwagi na fakt, że banknoty były zniszczone, krzywo przycięte, wydrukowane na zwykłym papierze atramentowym, co świadczy o tym, że oskarżony zdecydował się na popełnienie przestępstwa, pomimo, że miał nikłe szanse uzyskania z niego korzyści, wykazując się brakiem rozeznania i doświadczenia życiowego. Nader istotne, że zarówno ilość podrobionych przez oskarżonego banknotów(3 sztuki), jak ich wartość (50zł) były niewielkie. Oskarżony nawet nie próbował się nimi posłużyć. W tych okolicznościach wymierzenie oskarżonemu bezwzględnej pozbawienia wolności przekraczałoby stopień jego winy.

Autor apelacji trafnie wskazuje również na postawę oskarżonego w toku postępowania karnego i w oparciu o tą postawę wywodzi, iż nastąpiła swoista metamorfoza oskarżonego. Przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanych mu przestępstw, wyrażana przez niego ocena tego czynu (zdecydowana dezaprobata) oraz autentyczny i szczerzy żal za to co zrobił, jest bardzo ważne i znaczące w kontekście kary.

Także wzgląd na potrzebę zadośćuczynienia przez karę społecznemu poczuciu sprawiedliwości, ani żadne inne względy (zwłaszcza ogólnoprewencyjne) nie wyznaczają kary bezwzględnej. Kodeks karny (art. 58) uznaje orzeczenie bezwzględnej kary pozbawienia wolności za ostateczność. Kara w takiej postaci winna być wymierzona jedynie wówczas, gdy inne środki nie są w stanie osiągnąć względem sprawcy celów kary

A zatem Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok wobec K. T. w ten sposób, że warunkowo zawiesił temu oskarżonemu wykonanie wymierzonej mu kary pozbawienia wolności. Jednocześnie nadmienić należy, że stosunkowo długi okres próby powoduje, iż w sytuacji gdy oskarżony popełni kolejne przestępstwo, zostanie wobec niego zarządzone wykonanie wymierzonej mu kary pozbawienia wolności. Długość okresu próby jest pochodną dotychczasowej drogi życiowej oskarżonego.

W wyniku złożenia apelacji przez obrońcę zaistniała również konieczność obniżenia kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego K. T.. Kara ta, choć orzeczona z dobrodziejstwem jej nadzwyczajnego złagodzenia, nie uwzględniała w sposób właściwy dyrektyw art. 53 k.k. W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd meriti wymierzając oskarżonemu karę nie uwzględnił należyście przede wszystkim niskiego stopnia społecznej szkodliwości czynu, jak również okoliczności popełnienia przez oskarżonego przestępstwa. W tych okolicznościach Sąd Apelacyjny uznał za słuszne zmienić zaskarżony wyrok i obniżyć orzeczoną wobec oskarżonego K. T. karę pozbawienia wolności do 1 roku i 8 miesięcy. Taką karę uznać należy za właściwą, uwzględniającą dyrektywy sędziowskiego wymiaru kary.

Mając na uwadze powyższe oraz podziеляjąc argumenty zawarte w apelacji wywiedzionej na korzyść oskarżonego, Sąd Apelacyjny orzekł, jak w wyroku.

O kosztach nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonego za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 29 prawa o adwokaturze (DzU nr 123/2002r.,poz. 1058 ze zm.) i § 2 ust. 3, 14 ust. 1 pkt 5 oraz § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).